

Agent i el Provocador de la rebelió i la Parella. Tot plegat ha donat com a resultat una bona presentació de l'obra, lluny de connotacions que l'haurien pogut traïr i que haurien maltractat una obra per si difícil i no massa temptadora per a ser posada amb un mínim d'èxit dalt d'un escenari actual.

Un punt i a part mereix l'interpretació.

Sílvia Gelis i Josep Castells encarnen la parella, Oscar Molina, l'Agent de la Portera, Kike Ferragut, el Vei investigador de la rebel·lia i Rosa Puig, la Portera, són els encarregats de fer-nos comprendre les raons dramàtiques dels personatges. El nivell interpretatiu ha estat correcte, tot i que en alguns moments la representació denotava un cert nerviosisme. Potser el «rol» que encarnava Sílvيا Gelis ha estat el més monocorde de la representació, tot i que és un personatge clau, la Dona és un element decisiu en la rebel·lió contra la situació de fet, és el personatge que admet lúcidament les raons de la rebel·lia, és un personatge brillant. En aquesta representació, la Sílvيا Gelis no donà aquest registre, que per les seves qualitats ha de donar i pot donar.

Esperem que en noves i no úniques representacions veure una Sílvيا més vivaç i engrescadora, les coordenades gairebé revolucionàries del personatge necessiten aquestes característiques.

Per sobre de les valors persuasives i intimistes que conferí al seu personatge. Rosa Puig, féu un personatge convincent i no solament per la vistositat de la presentació. Oscar Molina, estigué brillant i que transferia tota la llagoteria i malignitat de l'Agent de la Portera. Kike Ferragut, doblat d'Arlequí, hàbil, provocador i efectiu. Josep Castells donà el registre d'home acorralat i dubitatiu.

L'escenografia, ho repeteixo, m'ha reconciliat la tasca Jordi Benito. Honestament tinc de dir que ara he vist la utilitat de la seva feina plàstica. No vol dir pas que no la tingui. En general sense comparacions odioses iguala les incursions en el camp de l'escenografia d'altres artistes plàstics contemporanis.

Tot plegat dona un bon nivell de muntatge teatral que esperem tornar a veure amb calma i tranquil·litat. Crec que l'espectacle funcionarà bé teatralment parlant.

Sans soleil on vieillit plus vite de i per Le Theatre a Batir

Amb aquest espectacle, presentat els dies 11 i 12 d'abril es clogué el 8è. CICLE DE TEATRE.

Per endavant cal dir que per la qualitat de l'espectacle ha estat un bon final.

Tal com diu el programa de mà: «Davant la presència constant d'una finestra, una dona i un home viuen diferentment un mateix esdeveniment (un accident de treball)».

I aquesta és la realitat física i el fet inicial de l'espectacle. Les altres realitats, vistes, viscudes o imaginades de la dona que exerceix l'ofici de dona de la neteja i l'home que fa d'escriptor són això: realitats subjectives de cadascun d'ells, realitats personals i intransferibles, llurs infanteses, llurs viatges, llurs treballs, els fets entrevistats a través de la finestra són tot això: coses que passen, coses que es veuen, coses del món. La visió del món a través d'una finestra, una finestra indiscreta per a l'espectador però no pas per a les dues persones, entrelligades físicament, que amb prou feines coexisteixen i que no conviuen, i que no conviuen perquè l'única comunicació és la de la concomitància física de dues persones davant l'espectador.

L'espectacle explicat és una cosa. Vist és tot un altre, no obstant la dificultat de la llengua. SANS SOLEIL ON VIELLIT... malgrat l'aparença és una autèntica denúncia: les persones som inútilment com pedres. L'espectacle no té cap tesi filosòfica. És la descripció minuciosa d'una situació concreta. I que potser malauradament ja és irreversible.

Des de la vessant interpretativa puc dir que he vist dos actors en acció que a través d'unes peripècies concretes, algunes molt pròximes i reconegudes d'altres potser més llunyanes creen tot un món real en el clos d'un escenari. I el més corprenedor de tot és que no recorren ni a la farsa ni a l'exageració, tot és concret, tot és mesurat, tot és fatalment pròxim i amenaçador.

Per la gent que fa teatre un exemple a tenir en compte a l'hora de fer ús de les tècniques teatrals, pels espectadors un crit d'alerta. Si el final de l'humanitat en cas de catàstrofe irreparable només serà la fi física l'altre fi, haurà arribat molt abans, amb l'incomunicació.

Des d'un punt de vista teatral hem pogut veure una manera diferent de fer teatre, concisa, precisa, eficaç, gens pretensiosa. Des de les possibilitats interpretatives dos actors autènticament sensacionals, sense exageracions. A l'espai escènic no hi afegiríem ni treuríem res, la lluminotècnia i el so, perfectes i utilíssims. Un espectacle rodó. El millor espectacle del 8è. CICLE DE TEATRE DE GRANOLLERS. Caldrà esperar-los de nou.

El proper cap de setmana...

Sense escenaris oberts l'espectacle serà al carrer.

Bones vacances de Pasqua!

Joan Colomé i Boté

Ajuntament de Granollers

ANUNCI

El Patronat de l'Escola Municipal de Música, convoca concurs per cobrir una plaça de Professor de Violí.

El concurs consistirà en una prova teòrica i una pràctica.

Les persones interessades podran presentar instància al Registre de l'Ajuntament, dirigida al Sr. Alcalde President del Patronat de l'Escola Municipal de Música, fent-hi constar l'adreça i el telèfon, si és possible, acompanyada del «Curriculum Vitae». El plaç d'admissió serà fins el dia 15 de maig inclusiu.

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK